KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
den 6. december 1989 *

I sag T-131/89 R,

Cosimex GmbH, Dellbrücker Straße 25, D-5000 Köln 80, ved advokat Archim von Winterfeld, Köln (Forbundsrepublikken Tyskland), og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent i Kommissionen Norbert Koch som befuldmægtiget og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori der er fremsat begæring om, at Kommissionen som en foreløbig forholdsregel pålægges inden for en rimelig frist i lyset af Domstolens retsopfattelse at genoverveje den anmodning om foreløbige forholdsregler, som sagsøgeren fremsatte over for den i sin klage af 13. maj 1988,

har

RETTENS PRÆSIDENT

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 16. august 1989, har selskabet Cosimex GmbH (herefter benævnt »Cosimex«) under henvisning til EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 7. juni 1989 [sag IV/32.724, Moll (Cosimex)/Vichy], for så vidt Kommissionen derved afslog at efterkomme den anmodning, som sagsøgeren fremsatte i sin klage af 13. maj 1988.

2 Ved særskilt processkrift, indgivet til Domstolens Justitskontor samme dag, har Cosimex endvidere i medfør af EØF-Traktatens artikel 186 fremsat begæring om, at Kommissionen gives et foreløbigt pålæg om inden for en rimelig frist i lyset af Domstolens retsopfattelse at genoverveje den anmodning, som sagsøgeren fremsatte over for den i klagen af 13. maj 1988, og hvorved Kommissionen blev opfordret til som en foreløbig forholdsregel at nedlægge forbud mod, at Société d'hygiène dermatologique de Vichy (herefter benævnt »Vichy«) på nogen måde lægger hindringer i vejen for, at Cosimex får leveret Vichy-produkter fra tredjemand.

3 Ved kendelse af 15. november 1989 har Domstolens præsident henvist sagen til Retten i Første Instans.

4 Kommissionen har indgivet indlæg den 15. september 1989. Parterne har afgivet mundtlige indlæg den 21. november 1989.

5 Inden undersøgelsen af, hvorvidt begæringen om foreløbige forholdsregler kan tages til følge, bør der gives en kortfattet redegørelse for sagens baggrund, herunder navnlig de forskellige faktiske omstændigheder, der lå til grund for den i sagen omtvistede skrivelse af 7. juni 1989 fra Kommissionen til Cosimex.

6 Den 13. maj 1988 indgav Cosimex (dengang Kosmetik Moll GmbH) en klage til Kommissionen, hvorved sagsøgeren i medfør af artikel 3, stk. 1 og 2, i Rådets

forordning nr. 17 af 6. februar 1962 — Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i Traktatens artikler 85 og 86 — (EFT 1959-1962, s. 81), opfordrede Kommissionen til at fastslå, at Vichy ved at lægge pres på grossister i Frankrig og Belgien med henblik på, at disse undlod at sælge Vichy-produkter til sagsøgeren, havde overtrådt EØF-Traktatens artikel 85, stk. 1, idet Kommissionen på dette grundlag burde pålægge Vichy at bringe denne overtrædelse til ophør. Cosimex opfordrede endvidere Kommissionen til ved en foreløbig beslutning at forbyde Vichy på nogen måde at lægge hindringer i vejen for, at tredjemand leverer Vichy-produkter til sagsøgeren.

7 Efter flere møder mellem sagsøgeren og medarbejdere i Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrencespørgsmål, og efter at Kommissionen havde fremsendt en anmodning om oplysninger til Vichy, opfordrede Cosimex ved skrivelse af 17. februar 1989 Kommissionen til ved en beslutning at tage stilling til, om den ville iværksætte en procedure mod Vichy i overensstemmelse med opfordringerne i klagen af 13. maj 1988. For det tilfælde, at Kommissionen besluttede ikke at iværksætte nogen procedure mod Vichy, opfordrede Cosimex den til at træffe en begrundet beslutning om at afslå selskabets anmodning, idet Cosimex meddelte, at selskabet i så fald agtede at anlægge sag til prøvelse af denne beslutning i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2.

8 I sit svar af 7. juni 1989 til Cosimex meddelte Kommissionen, at der på dette tidspunkt savnedes tilstrækkeligt bevis for, at de i klagen omhandlede tilfælde af manglende vilje til at levere til selskabet var udtryk for et kartel i den i EØF-Traktatens artikel 85, stk. 1, forudsatte betydning, men at det i klagen anførte ville blive taget i betragtning ved vurderingen af Vichys distributionsordning, som var genstand for anmeldelser, der i mellemtiden var indgået til Kommissionen eller snarest ville indgå til den. Der kunne dog ikke forventes nogen hurtig beslutning.

9 I henhold til EØF-Traktatens artikel 186, sammenholdt med artikel 4 i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 (afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom, om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, EFT L 319, s. 1, som berigtiget i EFT L 241 af 17.8.1989, s. 4) kan Retten i sager, der indbringes for den, træffe bestemmelse om de fornødne foreløbige forholdsregler.

10 I henhold til artikel 83, stk. 2, i Domstolens procesreglement — der finder tilsvarende anvendelse ved Retten, indtil Rettens procesreglement træder i kraft (jfr.

artikel 11, stk. 3, i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988) — skal begæringer om foreløbige forholdsregler i medfør af EØF-Traktatens artikel 186 indeholde en angivelse af de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, ligesom det skal godtgøres, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget af faktiske og retlige grunde.

11 Som Domstolen har fastslået i sin kendelse af 17. januar 1980, Camera Care mod Kommissionen (792/79 R, Sml. s. 119), er det Kommissionen, der som et led i sine kontrolopgaver på konkurrenceområdet i henhold til Traktaten og forordning nr. 17 på grundlag af artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 17 skal afgøre, om der efter en begæring til den bør træffes foreløbige forholdsregler.

12 Det bemærkes, at det ville stride mod de med Traktaten tilsigtede principper om kompetencefordelingen mellem Fællesskabets forskellige institutioner, hvis Retten pålægger Kommissionen at genoverveje den fremsatte anmodning om foreløbige forholdsregler, og det er på denne baggrund ufornødent at tage stilling til, om Kommissionens skrivelse af 7. juni 1989 — for så vidt Kommissionen derved afslog at træffe de foreløbige forholdsregler, som Cosimex havde anmodet om — er en beslutning, som kan gøres til genstand for et søgsmål.

13 Det bemærkes endvidere, at det fremgår af EØF-Traktatens artikel 173, sammenholdt med artikel 176, at Retten ikke kan træffe bestemmelse om, hvorledes Kommissionen nærmere skal genoverveje en anmodning om foreløbige forholdsregler, så længe Retten ikke har annulleret den beslutning, hvorved det i givet fald er blevet afslået at træffe de pågældende foreløbige forholdsregler.

14 Det må herefter lægges til grund, at de retlige forudsætninger for, at der kan træffes bestemmelse om den begærede foreløbige forholdsregel, ikke er opfyldt, og begæringen kan derfor ikke tages til følge, hvorved bemærkes, at det er ufornødent at undersøge, om der foreligger omstændigheder, som medfører uopsættelighed, og om forholdsreglen må anses for nødvendig.

Af disse grunde

bestemmer

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

før endelig afgørelse træffes:

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 6. december 1989.

H. Jung
Justitssekretær

J. L. da Cruz Vilaça
Præsident